

Forfl. t. L. om den borgerlige Retspleie.

Dog gjælder det ikke om de Indsigelser, som ifølge deres Bessaffenhed af Retten skulle tages i Betragtning paa Embedsvegne.

Foraauidt Formalitetsindsigelser ikke indeholdes i Tilvarsakfristet eller Sagsfremstillingen, blive de kortelig at tilføje Retsbogen.

Sulde undtagelsesvis særskilt Bevisførelse behøves, for at Formalitetspørgsmaal kunne afgjøres, anordner Retten det Fornødne med Hensyn til Sagens Udsættelse m. v.

§ 176.

Naar Formalitetsindsigelser ikke fremsættes, eller de, der fremsættes, ere paaafjendte, stribes der, foraauidt ikke Afvisning finder Sted, eller Sagen udsættes ifølge § 157, til Forhandling af Sagens Realitet.

Under denne Forhandling have Parterne at fremstille Sagens Sammenhæng under behørig Paaberaabelse af de fremlagte Dokumenter samt at udvikle de Retsætninger, som formenes at komme til Anvendelse, og i Genhold dertil at nedlægge deres Paaastande. Derhos kunne Parterne i Løbet af Forhandlingerne fremkomme med deres Tilbud og Begjæringer om at maatte føre Bevis for Omstændigheder, paa hvilke Sagens Afgjørelse formentlig vil komme til at bero. Derimod finder der paa dette Trin af Sagen ikke iøvrigt nogen Forhandling Sted om Bevisets Førelse.

Bed Realitetsforhandlingens Begyndelse oplæses Parternes skriftlig fremsatte Paaastande. Det beror paa Retten, om og hvorvidt Sagsfremstillingerne iøvrigt skulle oplæses under Forhandlingerne.

§ 177.

Med Forhandlingerne fortsættes uafbrudt i det begyndte og de paaafølgende Retsmøder, indtil Sagen er tilstrækkelig afhandlet. Naar dette er Tilfældet, slutter Formanden Forhandlingerne, og Sagen optages. Hver af Parterne har Afgang til i Reglen to Gange at faa Ordet.

§ 178.

Findes Sagen, efterat den i Genhold til de foregaaende Bestemmelser er optagen, moden til i det Hele eller for en Del (§§ 272 og 273) at afgjøres ved endelig Dom, affiges en saadan.

§ 179.

Fremgaar det derimod af de stedfundne Forhandlinger, at der savnes Bevis for Omstændigheder, som ville være af Betydning ved Sagens Afgjørelse, har Retten ved en Kjendelse at bestemme, hvilke disse Omstændigheder ere, uden Hensyn til om der af Parterne er fremsat Begjæringer om at stedes til Bevisførelse for dem eller ikke.

Kjendelsen skal med tilstrækkelig Tydelighed og Bestemthed angive, hvad der af Retten antages at skulle bevises, men den skal ikke indeholde nogen Udtalelse om, hvem af Parterne Bevisbyrden paaahviler. Iøvrigt ere de i Kjendelsen indeholdte Forudsætninger om Retsforholdets faktiske eller retlige Egenstaber ikke bindende for Retten ved dens endelige Paaafjendelse af Sagen.

§ 180.

I et hertil berammet nyt Retsmøde har enhver af Parterne efter 3 Dage forud gjort skriftlig Meddelelse til Modparten at opgive, hvilke Beviser han ifølge den affagte Kjendelse, agter at benytte, og hvad han ved disse vil godtgjøre, i hvilken sidste Henseende det dog bemærkes, at naar Bevis agtes ført indirekte, behøver dette blot i Almindelighed at beskrives,